

خیلواکی

استقلال

www.esteqtaal.net

جمعه ۱۷ سپتمبر ۲۰۲۱

فریده نوری

افغانستان

بسوی ختم جنگ های بی پایان
در مسیر کابل

منبع: Le Monde Diplomatique

خبرنگار: سرج حلیمی (Serge Halimi)

تاریخ: اخبار ماهانه سپتامبر ۲۰۲۱

مترجم: فریده نوری

به ادامه گذشته

قسمت چهارم

«حقایق ای که نادر اند، که خوش آمده باشند»

به تاریخ نهم و دهم دسامبر ۲۰۱۹ و اشنگتن پوست زیادتر از دوهزار صفحه، یادداشت ها و مصاحبه های دفتر بازرسی، مامور اختصاصی برای دوباره سازی افغانستان (Sigar) را به نشر سپرد. این اسناد «Afghanistan Papers» پرده از روی دروغگویی های رهبران و نظامیان امریکایی برداشت.

دونلد رامسفیلد، (Donald Rumsfeld) وزیر دفاع امریکا بین سال های ۲۰۰۱ - ۲۰۰۶ میلادی: «شاید من بی حوصله باشم. در حقیقت من یک کمی بی حوصله هستم. ما هیچ وقت موفق نخواهیم شد که اردوی امریکا را از افغانستان خارج کنیم، اگر ما چیزی را دریافت کنیم که متضمن ثبات در افغانستان گردد، که ما بتوانیم برویم. کمک!». (هفته اپریل ۲۰۰۲، شش ماه بعد از شروع جنگ) «من هیچ چیزی را به دسترس ندارم که نشان دهنده و یا گوینده این باشد که کی ها خبیث و شرور هستند. ما به صورت وحشتناک از داشتن معلومات استخباراتی در مورد اشخاص محروم هستیم» (هشتم سپتامبر ۲۰۰۳).

Lieutenant général Douglas Lute، مشاور و معاون برای امنیت ملی افغانستان و عراق در زمان ریاست جمهوری جورج W بوش و رئیس جمهور اوباما، بعداً نماینده امریکا در ائتلاف اتلانتیک شمالی (NATO):

«ما هیچ نوع دانش بنیادی از افغانستان نداریم. ما نمیدانیم که ما چه می کنیم (...). به طور مثال، در مورد اقتصاد.

ما لازم است که "یک بازار پر از زرق و برق یا شگوفاً" ایجاد کنیم. ما لازم بود تا مشخص سازیم "یک بازار مواد مخدر، باشکوه"، زیرا یگانه چیزی است که به درستی عمل می کند. در حقیقت اوضاع بسیار بدتر است از آن که شما فکر می کنید.

از شروع با کمبودی های بسیار اساسی و بنیادی فهم و ادراک همراه با اهداف بسیار بلند پروازانه و جاه طلبانه، با یک وابستگی شدید نظامی و عدم ارزیابی منابع ضروری.

Jeffrey Eggers، عضو سابق SEAL، قوای خاص اردوی امریکا و مشاور امنیت ملی در اداره جورج W بوش و بَارک اوباما :

« در مجموع ما فرض می کنیم که امنیت بهبود خواهد یافت، از سال ۲۰۰۸ - ۲۰۱۲، به میزانی که ما منابع را زیاد کنیم، و ما از سرمایه گذاری خود یک نتیجه به دست بیاوریم.»

جنرال ها، David Petraeus و John Allen فکر می کردند چیزیکه در عراق به وجود آمد در افغانستان نیز به وجود خواهد آمد. ما بسیار عجله می کنیم با تعداد زیادی افراد و از اندازه زیاد منابع.

سوال اساسی این است: ما این جا چه می کنیم؟، با این اندازه تلاش و کوشش با یکهزار میلیارد دلار؟ آیا این همه ارزش یکهزار میلیارد دلار را دارد؟ این سخنان در مجالس شخصی گفته می شد. (...). چرا ما بالای القاعده متمرکز هستیم، از طالبان گپ بزنییم؟ چرا ما همیشه از طالبان حرف می زنیم عوض این که تمام ستراتیژی خود را بالای القاعده معطوف نمائیم؟ (۲۵ آگست ۲۰۱۵)

Bob Crowley، کولونل متقاعد، مشاور قوای بین المللی کمک و امنیت (FIAS)، مامورین ناتو در کابل در سال های ۲۰۱۳ - ۲۰۱۴ :

«حقیقت به ندرت گفته می شود. در داخل گروه یا تیم کاری کمک و مشورت ضد شورشیان (CAAT):

(Counterinsurgency Advisory and Assistance Team) خوش آمدید همه می خواستند که خبر های خوب بشنوند، و خبر های خراب همیشه خفه می شد. (...).

وقتی ما کوشش کردیم که نگرانی از ستراتیژی های بسیار وسیع در رابطه به انگیزه، لیاقت، کفایت و یا فساد در داخل دولت افغانستان را اظهار کنیم، واضح و روشن بود که خوش شان نیامده بود و "رهبریت" خوش نداشت (...)

یک تعداد فرضیه های غلط و نادرست در ستراتیژی:

افغانستان آماده است که دیموکراسی را بپذیرد، مردم بسیار زود از دولت حمایت خواهند کرد، در حالیکه دولت افغانستان خودش یک منبع بسیار بزرگ بی ثباتی به دلیل فساد گسترده بود. « (سوم آگست ۲۰۱۶).

Ryan C. Crocker سفیر امریکا در کابل در سال ۲۰۰۲ و بعداً ۲۰۱۱ - ۲۰۱۲ :

« فساد در آن جا به درجه رسید که برای من غیر قابل باور بود و بسیار سخت است، حتی غیر ممکن است که ترمیم شود (...). شاید یگانه و بزرگترین موفقیت ما بدبختانه و از بی توجهی، انکشاف فساد و رشوه خوری به صورت عمومی و گسترده باشد. (یازدهم جنوری ۲۰۱۶).

به تاریخ هفده آگست ۲۰۲۱، پنتاگون یک راپور یکصد و بیست و دو (۱۲۲) صفحه که توسط سیگار تهیه شده بود، را به نشر رساند، که در آن بیلبانس بیست سال جنگ درج شده بود.

دولت امریکا بدبختانه خواست یک مدل تکنوکراتیک به سیستم غربی را بالای مؤسسات اقتصادی افغانستان تحمیل کند. و خواست قوای امنیتی افغانستان را به سیستم اردوی پیشرفته تربیه کند، که برای آن ها نه قابل فهم بود و نه می توانستند از آن مواظبت نمایند. در یک مملکت ایکه هشتاد تا نود فیصد مسایل حقوقی به صورت زبانی یعنی با گفت و شنود حل می شود، می خواستند حقوق قاطع عملی شود.

نتوانستند که مانع فرهنگی و اجتماعی را در مورد رهایی از قیمومیت زن ها و دختران درک کند. محروم از هر نوع شناسایی از اساس و تهداب، مسئولین امریکایی اکثراً کار مورد نظر را به کسانی اعتماد می کردند، که زیادتیر سبب اذیت مردم شده و پول از مسیرش انحراف نموده و دزدی می شد و با پول امریکایی ها از جمله پولداران محسوب شده و به قدرت شان می افزود.

نداشتن شناسایی درست از حقایق به این معنی است که پروژه های که به منظور خاموش نمودن درگیری ها باید استفاده می شد، اکثراً سبب از دید آن می گردید، بدون این که از واقعات ای گپ بزینم که از بی توجهی توسط همین پول، شورشیان تمویل می گردیدند.

ختم